वाक्यरचना।

उपपद विभक्ति:-

विशिष्ट धातूला अथवा विशिष्ट अव्ययाला (त्यांची कारके कशीही असली तरी) ज्या विशिष्ट विभक्तीची अपेक्षा असते, तिला 'उपपद विभक्ति' असे म्हणतात.

टीप – *अशी खूण केलेले धातू व अव्यये परिशिष्ट १ मधील असून सर्वसाधारणपणे वापरात असणारे धातू व अव्ययेही समाविष्ट आहेत.

अ. धातूनां प्रयोग:।

धातूनां प्रयोगं कृत्वा संस्कृतभाषया वाक्यानि लिखत।

	धातुः	विभक्तिः	उपयोग	उदाहरणम्
*8.	गम् → गच्छ् (१ परस्मैपद) (जाणे)	द्वितीया	जेथे जायचे त्याची	मातामही देवालयं गच्छति। बालकः उद्यानं गच्छति।
*२.	याच् (१आत्मनेपद) (मागणे)	द्वितीया	ज्याच्याकडे मागायचे त्याची	वामनः बलिं वसुधां याचते। याचकः नृपं धनं याचते।
*\$.	दा → यच्छ् (१ परस्मैपद); दा (३ उभयपद) देणे	चतुर्थी	ज्याला द्यायचे त्याची	वृक्षः जनेभ्यः छायां यच्छति/ददाति। शिक्षकः बालकाय पुस्तकं यच्छति/ददाति।
*8.	रुच् → रोच् (१ आत्मनेपद) आवडणे	चतुर्थी	ज्याला आवडते त्याची	गणेशाय मोदकः रोचते। बालकाय क्रीडा रोचते।
* 4.	स्पृह् (१० उभयपद) इच्छा करणे	चतुर्थी	ज्याची इच्छा त्याची	बालिका कुण्डलाय स्पृहयति। छात्रः अभ्यासाय स्पृहयति।
*Ę.	कथ् (१० उभयपद) सांगणे	चतुर्थी	ज्याला सांगायचे त्याची	अध्यापक: छात्राय कथां कथयति। बालक: मित्राय कथां कथयति।
*७,	सम् + ऋ (१ परस्मैपद) अर्पण करणे	चतुर्थी	अर्पण करावयाचे ज्याला त्याची	अहं देवाय नैवेद्यं समर्पयामि। माता देवाय पुष्पं समर्पयति।
*6.	रक्ष् (१ परस्मैपद) रक्षण करणे	पञ्जमी	ज्याच्यापासून रक्षण त्याची	देव: भक्तान् सङ्कटात् रक्षति। माता बालकं सर्पात् रक्षति।
*9.	वि + रम् (१ परस्मैपद) थांबणे	पञ्चमी	ज्यापासून थांबायचे त्याची	धीराः स्वकार्यात् न विरमन्ति। पण्डितः अभ्यासात् न विरमति।
*१0.	वि + तृ → तर् (१ परस्मैपद) देणे, वाटणे	सप्तमी	ज्याला दयायचे त्याची	वितरित गुरुः प्राज्ञे विद्यां यथैव तथा जडे। गुरुः शिष्येषु विद्यां वितरित।
११.	क्लुप् (१ आत्मनेपद) कारण असणे	चतुर्थी	ज्यास कारण ठरते त्याचे	प्रयत्नः अर्थाय कल्पते। ज्ञानं सुखाय कल्पते।

१२.	भू → भव् (१ परस्मैपद) असणे	चतुर्थी	क्रिया ज्या हेतूसाठी असते, त्याची	सतां धनं दानाय भवति। मुखं भाषणाय भवति।
₹३.	कुध् (४ परस्मैपद) रागावणे	चतुर्थी	ज्याच्यावर रागवायचे त्याची	माता बालकाय कुथ्यति। शिक्षक: छात्राय कुथ्यति।
१४.	कुप् (४ परस्मैपद) रागावणे	चतुर्थी	ज्याच्यावर रागवायचे त्याची	माता बालकाय कुप्यति। शिक्षकः छात्राय कुप्यति।
१५.	दुह् (४ परस्मैपद) तिरस्कार करणे	चतुर्थी	ज्याचा तिरस्कार करायचा त्याची	दुर्जनः सज्जनाय दुह्यति। सत्यप्रियः असत्याय दुह्यति।
१६.	स्निह् (४ परस्मैपद) प्रेम करणे	सप्तमी	ज्याचावर प्रेम करावयाचे त्याची	माता पुत्रे स्निह्यति। अध्यापकः छात्रेषु स्निह्यति।
१७.	पत् (१ परस्मैपद) पडणे	सप्तमी	जेथे पडणे त्याची	फलं भूमौ पतित। बालकः जले पतित।